

УКРАЇНСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ В АПО- СТОЛЬСЬКОГО ДЕЛЕГАТА В ВАШИНГТОНІ

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА., 27. листопада. — Вчора вийшла з Філадельфії від імені української католицької громади делегація до апостольського делегата в Вашингтоні, щобі предложити йому меморіал в справі положення української кат. церкви в Америці, а також представити важке положення, в якому знайшлася укр. кат. громада в Філадельфії від приходу нового єпископа д-ра Богачевского.

В склад делегації входили: Теодор Гриней, М. Дармограй і В. Костешкий.

Апостольський делегат прийняв делегацію дуже ввічливо, перебрав меморіал, винитав про закони, які делегація представила та заявив, що справу розгляне і полагодиш так, щоби була охоронена церква і люде задоволені.

АМЕРИКА НА РАЗІ НЕ МОЖЕ ЗРЕЧИСЯ ЕКСТЕРИТОРІАЛЬНИХ ПРАВ В ХІНАХ.

ВАШИНГТОН, 28. листопада. — Департамент Стейту оголосив сьогодні заяву 13 найш, які зібрані на нарадах екстериторіальної комісії в Хінах, подани причини, чому чужі держави не можуть зречися владру своїх екстериторіальних приваїлей в Хінах. Ту заяву підписала різнож і Америка.

В тій заяві підноситься, що Хіни не мають ніякого сталого центрального уряду, ці сталі конституції, а цілим краєм ядїть самовільно група ріжних генералів. Через те не може бути мова в таких відносинах про яексь правильне судівництво. Немаж ніякого розмежування між ексекутивно, судівничим та законодавчим. Все в руках розпаноженіх генералів. Правительство не має навіть фондіа на оплачене судів та других функціонерів, бо каса порожня. Самі суди не знають центрального хіньського уряду. Супроти цього чужинці мусть задержати свої давні права і судівництві і в інших справах.

В тій заяві подается зарозом способи що до реформи судів, тюрем, торговлі, експропріації землі і т. д. з тим, що в міру того, як ті реформи будуть перевелені, чужі держави будуть могли зречися своїх екстериторіальних прав, бо будуть чутись забезпечення з цього боку.

АНТИСАЛНУВОВА ЛІГА ЗАЯВЛЯЄТЬСЯ ЗА ПРИВАТНИМ РОЗДІЛКОМ ТОВРИКІВ.

ВАШИНГТОН, 28. листопада. — Начальник найбільшої прогіювальної організації, Антисалнувої Ліги, заявивши нині за недавно виробленим планом департаменту скарбу, після якого виробляваннє і продажне лічного алкоголю малобілі занятися приватне підприємство, zorganizоване під доглядом уряду. Він сподїється, що уряд організації, який збирається сього тижня на спеціальні наради в сій справі, займе прихильне становище до плану департаменту скарбу.

ЗБИРАЮТЬСЯ УНЕВАЖИВАТИ ВИБОРИ СЕНАТОРІВ.

ВАШИНГТОН, 27. листопада. — Демократичні сенатори постановили почати зараз по отворенню сесії конгресу кроки до уневажання вибору Джеймса Вотсона за Індіані, визначеного републіканського сенатора, та Вера з Філадельфії. Демократи хочуть показати, що їх вибори були беззаконні.

УРЯД МАВИ СПЛАТИТИ ПРЕТЕНСІЮ ДО НІМЕЧЧИНИ.

ВАШИНГТОН, 27. листопада. — Тредвай, републіканський конгресман з Мессучетт, виробив план, після якого федеральний уряд мавби сплатити претенсії американських горожан до Німеччини.

Перший план сього року виробив заступень секретаря скарбу Винстон.

В понедїлок збирається комітет приходить у палати послів, щоби розглянути сі проєкти.

МАЮТЬ ПІДНОСИТИ УРОВЕЦЬ ОЗЕР.

ВАШИНГТОН, 27. листопада. — Уряд постановив направити на конгрес, щоби сей визначив більшу суму грошей на піднесення урвоння води у Великих озерах, щоби в сей спосіб поліпшити плаву на озерах.

ПРОЄС ЗА ВБИВСТВО Д-РА ГОЛА.

СОМЕРВІД, Нью Джерзі, 27. листопада. — На лаву свідків ступила нині сама пані Гол, жєна вбитого проповідника, обжалована з трьох своїми крєв'яками за участь в убийстві.

Пані Гол заявила, що вона до злочину непричєтна. Вона представляла, що вона любила свого мужа та що муж не дав ніколи найменшої основи сумніваннє в його вірність. Вона не знала про його аферу з хористкою, поки не скоїлася трагедія. В той самий час коли він писав любовні листи до пані Мяс, він заявляв горячу любов своїм жєні.

Свідство пані Гол ще не покінчилося.

ПОЛОЖЕННЯ БЕЗРОБІТНИХ У ПОЛЬЩІ.

В половині жовтня вислали безробітні робітники державних салів в Стебнику делегацію, зложеною з 7 осіб, щоби інтерв'ювала в старості в справі безробітних. Дрогобичський староста прийняв делегацію, але з місяця позапосував назвиска делегатів і казав їм відвести до поліційної комісаріату.

Оттак то польська влада полагатко слухати домаганнє тисячів вигодождених безробітників.

НОВІ МАТЕРІАЛИ ПРО КОЛІ- ВІЩИНУ.

Дніпропетровський Окразх знайшов цілу тижку справ про гайдамацький рух на Україні в 18. віці. Чимало знайдено документів про Коляцину — гайдамацький рух 1768 року. Є чимало допитів учасників цього руху та скарг польських капів киявського генерал-губернаторови на башкети гайдамацькі, та вимог про компенсацію за збитки, заподіяні гайдамацькими нападами.

ЖІНОЧА НЕДОЛЯ.

У Кривчихах, біля Львова, застріляна 19-літня вчителька Овчаркіна. Причиною був донос місцевой поліції, що вона, маючи сина матірю, звернулася до лікаря за нездоленним засобом контролю публічної моралі під поліційним доглядом приносити гарні онові.

ТИСЯЧЕЛІТНЯ БІБЛІЯ.

У колах орієнтаїстів сензацією є звістка, що російський учений Луріє найшов у старій сингазі в Бухарі, у змурованій стїні, рукопис старобєрейської біблії, яка має більш тисячі літ і є незвичайної наукової вартості. Біблія буде перевезена до Академії Наук у Ленінграді.

ПРОФ. І. СВЕНЦЬКИЙ ПРО РАДЯНСЬКУ УКРАЇНУ.

На днях повернув з Радянської України проф. І. Свенцський, який довше оставав в Радянському Союзі, крім України відвідав ще Москву, Ленінград та Мінськ і який старався з усіх боків приглянутися тамошньому життю, щоби пізнати його суть. Свенцський, який виголосить у Львові вивлад про культурне життя Радянської України, сказав представникам преси следующее: В Союзі Радянських Республік іде будування нового життя, що його арозуміти може добре тільки цей, хто перестав думати старими категоріями. Ідеї не робітничтво не тільки що доводене відносинами, але можуть сказати, що захоплене. Українці — це незаперечний факт і йде не з горі, як у нас думають, але з низу. Це не манєвр влади, але сповнення потреби волі народу. На Україні йде будування української державности і жадні емігрантські орієнтації не можуть числитися там на якийнебудь приклонник.

ОЗВІРИННЯ.

У Львові ведеться карна розправа, якої історія могла би бути записана на сторінках найдишкої країни: двоє сільських парубків 28-літній Задульський і 23-літній Юда Енде обвинувачені у вбивстві 7-літнього хлопця, Федька був братом убийника і вів з ним срутновий процес. Стрикю нанав собі Ендого як спільника у злочині і, завбивши хлопця до риза, почав його там кулакувати разом з Ендом. Оба переречені, що хлопця вбили, залишили його в лісі. Люде знайшли його під-мертвою; хлопця після довгої неугди до нині має сидіти ран. Енде при знається, що тільки викликав хлопця до ліса, за намовою Задульського, і позичив йому ремінь, щоб хлопча привязати до дерева. Задульський скидав вину на Ендого, вправдувалося, що той з пікети за його намішки у селі фальшиво обвинувачує ого, Задульського. 7-літній скатований хлопця Енде докажем їй спільного жажавого злочину.

„ЛІТАЮЧА ЛЮДИНА“.

Віденський механік Антін Люч винайшов по кількох роках праці апарат, що готов виклакати переворот у летитті. Він збудував літак мініатюрно вигляду і без кадоба, який легко причіпяти до тіла чоловіка. Літак призначений для одної людини. Він вводиться в рух при помочі шруби, яка лучитись за маленьким мотором. Цей апарат важить 40 кілограмів, але винахідник хоче в найближчому часі збудувати ще легший, що важив би найбільше 30 кг. Дотеперішні праби з літаними випаки, як подає віденська преса, вдоволяючо. Обчислено, що такий апарат коштуватиме около 100 долларів, так, що в короткому часі буде кожний чоловік мати можливість купити собі такий мініатюрний літак і на йому літати. В німецьких газетах подается фотографічний знімка цього апарату і її винахідника, не сказано тільки, з якою скорістю летить цей літак.

ШКІДЛИВІСТЬ СОННИХ МАРЄВ.

Один італійський лікар докаже у фавовім журналі, що дуже важним чинником для здоров'я є сон без сонних марєв. Сонні марєва є хоробливим явищем; здорові люде бачать їх коротко і рідко. Причиною сонних марєв є в першій рій погана травенція; 90 проц. снів родиться у шлунку. Люде, що йдуть до ліжка з повним шлунком, мають часті сни, здебільш неприємні. Тому головно старші повинні вистерігатись важких і чинливих страв перед сномним. Числених смерти в ліжку пояснюється часто надто доброю вечерою; повний шлунков натискає на серце і спричиною його паралиж. Також усі нервові повинні бі істи вечеру на дві-три години перед сномним. Причиною сонних марєв можуть бути ще й зовнішні шуми, зміна температури, невідгидне ліжко або невідгидна позиція. Ті, що сплять на лівім боці, а не мають зовсім здорового серця, повинні би навчитись спати на правім.

СКІЛЬКИ ВИДАЄ АМЕРИКА НА РЕКЛАМУ.

В Америці — як подають газети — 99 великих фірм, що видають щорічно неменше як пів міліона долларів на оповістки. На першому місці фабрика самоходів Форда, який видає на рекламу що року 3,200,000 долларів. Другою з черги фірмою є фабрика нервові і самоходів Стіда Бекерера, якого оповістки коштують річно 2,300,000 долларів. Оповістки доводилих фабрик тютюну коштують 4 міліони долларів. А загалом 99 фірм видає на оповістки 56 міліонів долларів, з чого на газети припадає 48 міліонів. Одначе це останне число відноситься до 33 найбільших виданців, значить на кожну з тих 33 газет припадає по 1,400,000 доходу за оповістки найбільших фірм. А скільки зароблюють вони від малых? В таких умовах видання газети, знаменитий інтерес. А коли ось так буде у нас? Мабуть довго ще треба ждати.

ЗАМАХ НА ЖИТТЯ ПРЕЗИДЕНТА НІМЕЦЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ

БЕРЛІН, 28. листопада. — В часі, коли Павло Лебе говорив до демонстрюючих соціалістичних робітників, стріляв хтось з вулиці, а куля пролетіла мимо Лебе та заарасула голову одного з демонстрантів.

Показалося, що стріляв хтось з оруженого воза; на жид сидів десток озброєних німецьких фашистів. Публіка киулася сейчас на віз і тижко побігла фашистам. З трудом вдалося освободити їх настільки поспіш.

Павло Лебе є одним з соціалістичних німецьких лідерів і великим оборонцем німецької республіки. Ненавидять його націоналісти і комуністи.

БУДУТЬ РАДИТИ В ПАРИЖІ НАД РУМУНСЬКОЮ КРІЗОЮ.

ПАРИЖ, 28. листопада. — В вівторок приїде до Шербурга румунська королева Марія і відіде негайно до Парижа, де жє не вона бувають прем'єр Браїлов, що прибув з Букаресту у важних державних справах. Відбуде вона різном конференцію зі своїм сином Каролом. В Румунії велике напруженнє. Війско домагається повороту Карола. Урядово покляну, що королева краще, але в те ніхто не вірять. Делеції, які дождуть до Берліна і Відня, податуть далі, що король безнадійно хорий. На загал найбільший опір є властво проти королевої Марії. Надіяється одначе, що вона при помочи своїх довірених таки відстане регентуру краю в свої руки.

ФРАНЦІЯ ВИСЛАЄ ДО АМЕРИКИ НОВОГО АМБАСАДОРА.

ПАРИЖ, 28. листопада. — У вівторок на засіданню кабінету буде вирішена справа назначення нового амбасадора до Вашингтону. Кажуть, що ним буде граф Франсоа Дежан, який президент Кулідж не спротивляється тому вибору. Дежан відомо в Америці особа, бо служив він довгий час при французькій амбасаді в Вашингтоні і при консулаті в Нью Йорку. По тій причині він добре обзнайомлений з американськими, а різнож і мексиканськими відносинами. Має він 55 літ і самітний.

ХІНСІ СТРАЙКУЮТЬ І ЛЯКАЮТЬ ТИМ ЧУЖИНЦІВ.

ГАНКОВ, 28. листопада. — З днем 4. грудня розпочнеться загальний протичужинський страйк, який занепокої чужинців дільниці, а особливо Англіяні, які ввляся депшу до уряду в Лондоні, домагаючися негайної охорони.

Генеральний страйк має властво значення, але тільки в тій частині, яка стучена бізнесом з Японіями. Бел Хіні, які запити по японських склепах і робітнях, вишли на страйк; Японіам не вляно рішуче провадити поживи з хіньських складів.

В тім страйку добувають більшовицьку агітацію: Походить вона з боку кантонської армії, яка посувається тепер побідоносно вперед.

ДИКТУЮТЬ УСЛІВ'Я, ЗАКИ ЗДІЙМУТЬ ВІЙСКОВО КОНТРОЛЮ.

ЛОНДОН, 28. листопада. — Англійський міністер заграничних справ Чемберлін подав точки, які Німеччина повинна антовити, заки алїтні здіють з неї військову контролю і піддауть її під контролю Ліг Націй.

Ті точки складують: Командант від німецької „Райхсвер“ має підчинити себе міністрів оборони; урегулюваннє справи військових організації; контроля експорту оружа і мушії; знищення форти, побудованих на східній границі.

Врядя знова хоче виторгувати ще особіну пещену для Франції, бо бачить, що Німеччина позбувається клопоту майже забезпурно. Все те буде обговорене ще перед сесією Рад Ліг Націй, яка розпочнеться 6. грудня. Перед тим відбудуться двохрічні наради між Англією, Францією, Італією і Німеччиною і там будуть вони ще торгуватися.

ПАРТІЯ ПРАЦІ ВІДКИДАЄ СОЮЗ З ЛІБЕРАЛАМИ.

ЛОНДОН, 28. листопада. — В суботу бувший прем'єр Лойд Джордж виволосив промову, в якій він говорив про будучність ліберальної партії, якою він тепер, по уступленню Аскента, в цілості контролює. Він заявив, що при сїлудних виборах ліберальна партія віднесе побуду, а коли вийде в тісній лорозуміннє з Партією Праці, буде мати абсолютну більшість в парламенті.

Орган Партії Праці відноситься одначе дуже критично до той заяви Лойда Джорджа та заявляє, що така спільна не вийшла би їм на добру. Консерватисти знова твердять, що Лойд Джордж не годен сам вийти в уряд, тому хоча вляхати там хоч соціалїстї. Коби тільки усунути консерватистів.

ПІЛНЮЮТЬ ВЕЛИКИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ТРОСТ ПРОТИ АМЕРИКИ.

ЛОНДОН, 28. листопада. — В найбільшій пїтнїю будуть відновлені наради в справі об'єднання німецької і англійської промисловости в цілі повалення американської конкуренції. В нарадах возьмуть участь представники головних англійських і німецьких фірм. Буде в угоді між двома організаціями, між zorganizованими промислом англійським і таким самим німецьким. Не будуть отже рідити подоліної фірми між собою. Угода буде мати загальний характер. Це буде сформовання світового трост в цілі повалення американської конкуренції.

При всякій нагоді складаймо жертви на Сиротинець-Захист Українського Народного Союзу.

"СВОБОДА" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Subscribed as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1917, under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕПЛАТИ:	
Three cents a copy.		Повсякденне часопис три центи.	
One year \$ 7.00	Half year \$ 3.75	На рік \$ 7.00	На пів року \$ 3.75
Six months \$ 4.00	Three months \$ 2.00	На три місяці \$ 4.00	На три місяці \$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерсі Сіті і Саргантово:	
One year \$10.00	Half year \$ 5.00	На рік \$10.00	На пів року \$ 5.00
Six months \$ 5.50	Three months \$ 2.75	На три місяці \$ 5.50	На три місяці \$ 2.75

Відповідно зміни адреси платити 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Телефон "Свобода": 498 Montgomery, Teak U. H. Cowan: 1838 Montmery.

Address: "СВОБОДА", P. O. BOX 349, JERSEY CITY, N. J.

УКРАЇНЦІ В РУМУНСЬКІЙ НЕВОЛІ

Ерік Кольбач, шеф секції національних меншостей у Союзі Націй, відбув тепер поїздку до Румунії, щоби на місці переконатися про положення національних меншостей. Як він передає ті свої оглядені положення національних меншостей, не знаємо. За те румунські часописи принесли відомість, що Кольбач при відвізді з Румунії заявив, що положення національних меншостей у Румунії є зовсім відволочені.

Ся здалося Кольбача так сильно бо правду в лице, що не хотілося б їй вірити, якби не доперешній гіркий досвід, який каже, що в спорах між народами пануючими і поневоєними Союз Націй досі все стає по стороні пануючих.

Скільки петицій до Ради Союзу Націй вислали українські організації про положення українського народу під Польщею! А одначе Рада Союзу Націй ані разу не напитувала подальших гнівостей! Отже не є виключене, що урядовець Союзу Націй справді заявив, що в Румунії все в порядку, як се заявляла не один раз Рада Союзу Націй про положення українського народу під Польщею!

З цього приводу хочемо пригадати читачам "Свободі", яке є положення українського народу в румунській неволі.

Українці живуть у двох краях, які Румунія після світової війни зрубувала від України: в Бессарабії й Буковині.

Бессарабія належала до Росії, — потім, коли утвердилася українська держава, до України. Користуючись зі слабости молодої держави, Румунія заявила Бессарабію своїм військом і так без бою загарбала сей край.

Буковина належала перед війною до Австрії. З розпадом Австрії українська частина Буковини стала частиною Західно-Української Народної Республіки. Тоді румунські війська напали на Буковину. Західно-Українська Народна Республіка, величезно важку війну з Польщею, не мала війська, щоб оборонити українську Буковину перед ру-

мунських нападів. І так Буковина остала під Румунією.

Описав головні Союзники, себто Англія, Франція й Італія затвердили сей румунський рабство українських земель і так Румунія набула "право" держати в неволі українські землі й український народ.

В Буковині живе понад 300 тисяч, в Бессарабії понад 500 тисяч українців. Українські частини Бессарабії й Буковини можна дуже добре відділити від румунських і так погести справедливої границі між Україною й Румунією. Але румунський грабничий забрав українські землі і держить український народ у важкій неволі.

Буковинські Українці мали за Австрії національного саморука на полі народнього і середнього шкільництва, значить, мали народні й середні школи з українською викладовою мовою й самі управляли тими школами через своїх соймових послів, мали українські катедри на теологічній і філософській факультеті черновецького університету, мали свої політичні, освітні й господарські товариства й організації, мали самоуправу на церковних полі.

Все те Румунія скасувала. Тепер нема на Буковині одної української народньої школи, — про середні школи або про українські катедри в черновецькому університеті нічого й говорити!

Так само як школу — зрумуноєні також церкву.

Про якінебудь права української мови в адміністрації чи суді нічого й говорити.

Свобода преси, зборів, товариств — для українців не існує!

Щоби відрізати український народ від культурного зв'язку з іншими українськими землями, Румунія заборонила ввозити до Румунії українські часописи і книжки.

Так само коли не є гірше — живиться українським народом в Бессарабії. Кажемо: коли не є гірше, — бо близькі границі Радянського Союзу спричинила, що румунська адміністрація зриває вітри-

ЯК БУДУЄМО СИРОТИНЕЦЬ У. Н. СОЮЗА.

Братство св. о. Николая відкрито в Нью-Йорку, видді 4. Українського Народного Союзу.

Наш відділ взяв справу Сиротинця Українського Народного Союзу під наряди на своїх братських зборах і визначив а каси суму 10 доларів. Був би відділ певно да більше, але через велике число хорих членів не міг цього зробити. Члени зложили зараз між собою 13 доларів 10 центів, що з попередніми жертвами на сьогодні становить разом 30 доларів 60 центів, а з жертвою з відділової каси разом 40 доларів 60 центів. — Семен Кузій, секретар.

Посилаємо від нашого відділу жертву на Сиротинця Українського Народного Союзу в сумі 44 долари, а каси відділу 10 доларів, себто разом 54 долари.

Сподіємося зібрати більше. — Михайло Пудило, секретар.

Братство св. Івана Христителя в Білграді, В. Верджинія, відділ 56. У. Н. Союзу.

На пірнічній мітингу, котрий відбувся 15-го серпня с. р., секретар відчитав прощу до членів в справі Сиротинця при Українському Народнім Союзі. Члени всі зрозуміли і висловили за каси 25 доларів. Жертвами зложили 30 доларів 75 центів. Разом вислано чек на суму 55 доларів 75 ц.

Будемо далі збирати. Наші члени радо бажать Сиротинця. — Михайло Куба, секретар.

Братство св. о. Николая в Палмертоні, Па., відділ 369. Українського Народного Союзу.

На пірнічній мітингу, котрий відбувся 15-го серпня с. р., секретар відчитав прощу до членів в справі Сиротинця при Українському Народнім Союзі. Члени всі зрозуміли і висловили за каси 25 доларів. Жертвами зложили 30 доларів 75 центів. Разом вислано чек на суму 55 доларів 75 ц.

Будемо далі збирати. Наші члени радо бажать Сиротинця. — Михайло Куба, секретар.

ПЕРІСЬКА РЕДАКЦІЯ.

Бетегем, Па. М. Ш. Поклінка на дзвони не оголошує. Не тому, що він не був протинний тому, але з той причини, що ми тоді були, що тепер такі тяжкі часи, що справу зловоні можна цілком добре відволочити до кращих часів. А тепер відволочити до кращих часів, "Простити" Народні Доми, кооператив та Сіні й Соколи, бо коли їх не буде, то Польща здасть ціле наше життя і нас самих, так, що й дзвонити не буде кому і для кого.

Маганор Сіті, Па. Т. Р. Коко хоче інтерв'ювати редакцію в якійсь справі, як от в справі Вайшого поклику, так навіщо культурної форми і не пишуть нісенітний, але не пишуть культурній людині. Передом переконайтеся і питаєте за причиною, а потім беріться до свого розумування. В протинному разі ніколи з Вами не буде ехонити в ніяку писемству чи устну розмову. Ніхто не думав опускати в відозві Вашого імені. Ми навіть не знаємо, що Ви не є членом У. Н. Союзу, бо годі за кожним допущенням глядіти між 30,000 членами, чи й він є членом. А коли Ваше ім'я пропущено то або його в відозві не було, або стала друкарська помилка, яка дучасніше в всіх газетах цього світа. З тою тільки ріжницею, що культурний світ не звертає на це уваги, а у нас трапляються такі як Ви, що роблять з мухи волю і придумують несотворені ричи, що редакція хотіла відібрати комуся честь і опустити його ім'я зі спису збіркового комітету.

"КОЗАК ГОЛОТА".

На сюжетну основу пєси з англійського життя "Робін Гуд" Лопатинський називав українську фабулу і, надавши їй певний риз історичності, написав твір, назвавши його "Козак Голота".

ДЖЕРСІ СІТІ, Н. ДЖ.

Отже подякується члену УКРАЇНСЬКОГО БУДІВЕЛЬНО-ПОСКОНОВОГО ТОВА, що загальні збори відбулися в СЕРЕДІ, 10-го ГРУДНЯ с. р. о годині 8-їй вечору, в Українській Народній Домі, 367-й Ст. Рокі, Авеню (на горі вості). На сій мітингу відбувся вибір кандидата на урядового і директорів на рік 1927. Обов'язком кожного члена є бути на сій мітингу. 278-79 С. Гладиш, прес.

ОЛЕКСІЯ К. ТОЛСТОЙ.

КНЯЗЬ СЕРЕБРЯНИЙ

(Повість з часів царя Івана Грізного).

— Та так. Після обду приваємо Татарина на сто кроків: хто перший в серце вилітє. А-що не в серце, то не числяться. Здохне, другого приймаємо.

— Отверте лице Серєбряного захмарилось.

— Ні, — сказав він, — я в зв'язках не стріляю.

— Ну, то повелимо йому бічи; хто перший на бігу вилітє.

— І того не зроблю, та й тобі не позволю! Тут, слава Богу, не Александрова Слобода! — Не дозволяю! — скрикнув Басманов, і очі його знов запалили, та, здається, не уважав він за відповідні сварились з князем і, як свій перемінливий голос, він сказав йому весело: — Ех, князю! Хоба не бачивши жартую з тобою! І про літчик ти повірши! Осє у тебе пів години жартую, а ти не даєш мені жартувати! Ти мені гірше, ніж тоби, злодійські звичай остигали! Хібаж ти думаєш, що я мирюся з Грізним, або з Вяземським, або Малотю? Побий мене сила боже, вони мене бльмом на оці! Сухай, князю, — продовжав він палестно, — чи знаєш що? Дай мені першому в Слободу вернутись, я для тебе випрошу в царя прощення, а як бжеди знову в ласці, тоді я ти мене знов в пригоді. Щедрих тільки цареві, спершу про-

— Погане діло! — повторив Басманов, перемагаючи злість і скривавши б'є б'є б'є задивом: — та ти забув, про кого я тобі говорю. Хібаж ти прихильний до Вяземського або Малотю?

— Грім божий на них і на його опрочини! — сказав Серєбряний. — Нехай тільки цар дозволить мені говорити, я при них скажу все, що думаю і що знаю, але шептати не стану йому ні про кого, а тим менше після твоїх слів, Федоре-Алексєвичу!

Лікий погляд блиснув з під рясниць Басманова.

— То ти не хочеш, щоби я з тобою царською-ласкою поділявся?

— Ні, — відповів Серєбряний.

Басманов потупив голову, хвилювався за неї обома руками і став і так хитати на оба боки.

— Ох, сирота-ж я, сирота! — заголосив він, буцим плачучи: — сирота я бідна, нещасна! Відколю незлобою мене цар, кожний тільки й дивиться, якби скривити мене! Ніхто не пригорне, не пригодуєт, всі на мене так і плюють! Ой, життя моє, життя гірське! Доляж тебе, собаче життя! Закину попену за гилку, всуну в сильце голововою безталлану!

Серєбряний здивований дивився на Басманова, котрий все голосив та заводив, як бачи на похоровах, і лиці в радні-годи криваком безталанно дивився з під лоба на князя, немов бачачи вловити його вражине.

— Ты! — сказав в кінці Серєбряний і хотів-було вийти, але Басманов знов хвилювався до полу.

— Гей! — крикнув він: — пісенники!

Вийшло кілька людей, мабуть доживаючи на дворі. Вони заступили Серєбряному вхід.

— Братці, — зачав Басманов давним палксним голосом, — затягніть-но піснючку, та дуже жалко, затягніть таку, щоби душа моя затужила, омліла та й розлучилася з тілом!

Пісенники затягнули догву, суму пісно, немов похоронну, підчас котрої Басманов все хитав в руках голову.

— Довше, довше! — Ще довше, друзі! Відспівайте свого боярина, відспівайте! От так! От гарно! Та щож се душа не хоче з тієї геть! Чи не настає час іє? Чи маю я ще по світі-блукати! А коли маю, то треба жити! — Весело! — крикнув він нараз, без всякого перекуду, і пісенники, що привикли до таких перемін, примули веселі.

— Скорше! — кричав Басманов, і хвилювавши великі срібні чаші, став хитати ними, одна до одної. — Скорше, соколи! Скорше, бісові діти! Я вас, розбійники!

Вся постать Басманова змінилася. Нічого жіночого не осталося на лиці його. Серєбряний спізнав того смільчака, що рано кидався в саму різницю і гнав наперек себе товпи Татар.

— От так, то ліпше! — промовив князь приткнувши голову.

Басманов поглянув на него весело.

— Аджет ти знов повірив мені, князю! Ти подумав, що я дійсно розвєсився! Ех, Микан-

— Що се? — спитав гнівно Басманов.

— На Скуртова моголі пєсє! — відповів стрімний, вигулюючи з шатра.

— Подай сюди чарку та стрілу, я навчу його вити, коли ми з гостем бавимось.

Але при імені Скуртова Серєбряний зовсім протверзєвся.

— Зажди, Федоре Алексєвичу, — сказав він, встаючи, — се Максимів Буян, не твій його. Він кличе мене на могилу мого названого брата; знаєдто я з тобою загався; прощай, пора мені в дорогу!

— Та-надінь же перше плащ, князю!

— Не на мене шитий, — сказав Серєбряний, пізнаючи літця, котрий подавав йому Басманов: — носи його сам, як до сїєї носії!

І не дожидаючи відповіді, він плонув і вийшов з шатра.

За чим посланимсь, прокляття Басманова; але, не звертаючи на них уваги, він підійшов до Максимової могилі, поклався своєю названому братові в її товаристві Буяна придумався до розбійників, котрі під проводом Пертегєя вже поблажати були спочивати навкруги палачоких стосів.

— Дімо з тобою, коли атаман іде!

— Ні, дітконки, — сказав Пертегєй, — мене не прость. Хоть ви й не підїєте з князем, то все такі нам дорога те одна. Дастя я погулять тут, по рідну сторону. Та миж і посарившись трохи, а розміж-ж посторокоч не як вжив, все б'є гуля. Літє з князем, дітконки, або вберіть собі другого атamana, а радше послухайте моєї ради, літє з князем; не вїряться мені після нашого діла, щоби він і йому і вам не дур-

XXVII Розула.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ.

ГЕНРІ ФОРД ПРО „ПРОМИСЕЛ РОБЛЕННЯ ДОВГІВ“

ВІН ХОЧЕ ПОЛОЖИТИ АЛЕКСАНДРА ГАРКАВЕНКА.

З другої сторони ми підкорюємо самі підстави нашого добробуту, коли ми до цієї даного предмету додаємо ще і якусь суму за ласку брати даний предмет на кредит. Ми нічимось через це насладимо дешевшої і ліпшої фабричній.

Робітник, що купує на кредит — шкодить тим продукції свого власного краю, та зменшує сіду купівлю, яка є в його власній заробітній платні.

Подав др. К. Тр.

„ПІШИ ТОБЕ, ПАНЕ, СТОИМ!“

Так колись заявляла свою вірність польська шляхта колишньому австрійському цесареві Франц Йосифові. А тепершній конкорс епископа Богачевського, себто він самі дбали вибрані каноніки а то: о. Вашичій, о. Кутський, о. Пік, о. Антін Лютівич, о. Лев Чапелський і о. Павло Процько. Чи наші польські шляхти увійдуть собі рівнож писем, підписали його і заявили публично, що вони рішимо „публічно заявити, що стоїмо при наших владцях“, та просимо вірний парід, щоб підлер нас і владку у наших зміганях.

давно висказав свою думку щодо особи епископа Богачевського.

Священник.

ШКАВИЙ ГОЛОС З РІДНОГО СЕЛА В КРАЮ.

З рідного села Базаринці одержав я писмо, з якого подавало віними, які будуть цікаві для нашого загалу, бо не тільки ми, але й другі громадяне збирають тут жертви на Народні Доми і Просвіти в краю. Хай і други знають, як відволати таким, що називають нашіми рідними „пиками і злодіями“; хай знають, як важко нашою народом навіть читальню збудувати.

В тім писмі є таке: „На зазіканне вилучи читальні „Провісита“ прийшов гість з Америки д. Красовський. Він забрав нас до розмови, як то він в насі часі короткого побуту в Америці і в Канаді їздив по містах, де працюють наші люде і збирав жертви на будову читальні в Базаринцях. З величезним болем серцем чути Вам сказати й це, говорив тов. Красовський, що знайшовся між нашими базаринцями людьми в Америці й такі, що не тільки самі нічого не жертвують, але ще й других бунтували, кажучи, чема для кого в Базаринцях складати жертви, бо там самі пика і злодії!“

„Погана та птня, що власне гніздо калє!“ — говорив їз Браї. Це дуже сумно, що можуть знайти такі одиниці, які в той спосіб оклеветують добре ім'я свого рідного села. А те село борється на всі боки, з жандами, старостами і Бог знає з ким. Бо от навіть будову ці два місяці налілася цегла на будову Українського Дому. Ніхто не робив ніяких перешкод, а старство було повиломце про будову. Та коли стали возити на будову вже готову цеглу, заборонили нам паидти далі цеглу, бо мовляв Виділа Повітовий на те не зівоздв. Наші робітники одначе працювали далі. Аж 21. серпня базаринський начальник грбмдін Ян Смолинскі, якого іменував начальником староста бже вичору громади, звівся в церголі з жандармом і опечатав нашу цеглу. І так пропадає яких \$400, вложенних нами в виробленє сиринє, чие випаленої, в дрова та будову будови.

„Тво Україн. Дім робить всім можливі заходи, щоб сей закид був знесений, але треба сумніватися, бо Польська Рада Народова зі Збаража жалеє від нас упідлення, на яке нам наша національна честь не дозволяє. А саме жадають від громади Базаринці, щоб відступила громадська площу на польське Товариство Школи Людовє; то буде можна нам далі паидти цеглу — а Ви самі знаєте, що в нас Подгілля нема. На ми справа скінчиться, це не відомо, але шкода для Товариства powstała велика.“

Ось один образ того лихоліття, яке переживає наш народ на рідній землі. Чи маємо мовчати, або говорити, що не дамо нічого „для пика і злодія“? Добре би було для нас, коли би в Америці були такі пиками і злодіями, а тоді не треба було би битися за будучність американсько-української еміграції.

Іван Кінах з Рутленд, Вт.

Ми авраді докищо так далеко не зайдли — але безперинне зважування кредиту з догворечивними договорами могло би остаточно знищити кредит взагалі.

Кредит імено, яко обав довіри, залежить від того, щооби він був міг в якімсь означенні часі заікавдований.

Колиж ми не покладаємо зачасу тим бізнесам на рати стриму, то одної гарної днини будєм мусіли стердити, що кредити уділено більше ніжби можна взагалі його заікавдовати. А тоді-прійде до велелечного „краху“.

Висока ціна — не є ще одностороння значна з добротого даного предмету.

Застановімся передовсім над справою продавання.

Наша (американська) людність набуває потреби для неї предмети головно при помочи продавців-посередників. Але ті послідні перейшли від значнайшого намольовання при продажі, до напращого намольовання за всяку ціну. В наслідок чого має би найбільшій оборот — але властиво виходить таке, що люди купують, хотя навіть добре не знають, що вони властиво купують, і нашо вони купують.

А сасидком чого є цілий ряд помилок, будуві, котрі загально лише шкоду приносять.

І ось такою властиво помилкою є думка, що високі ціни означають добру якість, а низкі ціни — гіршу якість. — Правда, часто і так буває, але безумовно — не все. Однакож той забобон, що низкі ціни означають гіршу якість, вбито прямо в голову американському народові. І тому він тепер і купує значиний гадячи на ціну, а не на то, чи якість товару (на Пукутто кажуть „марфи“ — К.) є добра. І так чужолосце не вдово, що один шевць мусів на черевник, що марфи були пати доларів, напасті ціну: „дєсть доларів“, бо инанше були би купили не купували тих черевників.

В дійсності однак американскій купець чие всегда купити лише „марфу“ доброї якості. — Пому це імпонують лєсть пусі прикріси. Пого товєсть платити високі ціни походить з того, що він хоче набути власне це, що є найліпше.

В давніших часах люди самі обізнали добре на „марфи“. Марі родини (господина) не була зависима відом сукон і по владку в тому, що її зі своєї ласки наговорити в скелі прикріси. Вона брава дану матерію до рюк, перетгавла її помію палы і докладно пробувала. Зробиючи це — вона вже знала докладно і якість „марфи“ та скільки вона менше більше вартна.

І це було справдіше закуплю. Тоді не продавало людям; ні — вони самі купували! І вони купували, тоді лише це, що відповідало їм потребам. — Те саме було і з муцинами: вони так добре знали, що їм, доконець добре на дровах, на металі, на конях і волах, на якости землі і якости збіжжя. В тих давніших часах, коли кожний знав, які є відносини між якостью а ціною, було і справді так, що ліпша якість і висна ціна — ішла рука а руку з собою. Однакож ті гарні, виривані взаємні відносини незладого цілкам експериментування (роблення ріжних проб) та спекуляції.

Усьо, що нове — мусить перестати через період усереушення проб — і за отце властиво має загаль платити. — Плясав того перехідного періоду їд старих, рунчих способів праці до нових машинних метод з „крадєла власне та мильна думка, що „марфа“, яка має висну ціну, мусить доконець мати такуж ліпшу якість.

Ами авраді докищо так далеко не зайдли — але безперинне зважування кредиту з догворечивними договорами могло би остаточно знищити кредит взагалі.

Кредит імено, яко обав довіри, залежить від того, щооби він був міг в якімсь означенні часі заікавдований.

Колиж ми не покладаємо зачасу тим бізнесам на рати стриму, то одної гарної днини будєм мусіли стердити, що кредити уділено більше ніжби можна взагалі його заікавдовати. А тоді-прійде до велелечного „краху“.

Висока ціна — не є ще одностороння значна з добротого даного предмету.

Застановімся передовсім над справою продавання.

Наша (американська) людність набуває потреби для неї предмети головно при помочи продавців-посередників. Але ті послідні перейшли від значнайшого намольовання при продажі, до напращого намольовання за всяку ціну. В наслідок чого має би найбільшій оборот — але властиво виходить таке, що люди купують, хотя навіть добре не знають, що вони властиво купують, і нашо вони купують.

А сасидком чого є цілий ряд помилок, будуві, котрі загально лише шкоду приносять.

І ось такою властиво помилкою є думка, що високі ціни означають добру якість, а низкі ціни — гіршу якість. — Правда, часто і так буває, але безумовно — не все. Однакож той забобон, що низкі ціни означають гіршу якість, вбито прямо в голову американському народові. І тому він тепер і купує значиний гадячи на ціну, а не на то, чи якість товару (на Пукутто кажуть „марфи“ — К.) є добра. І так чужолосце не вдово, що один шевць мусів на черевник, що марфи були пати доларів, напасті ціну: „дєсть доларів“, бо инанше були би купили не купували тих черевників.

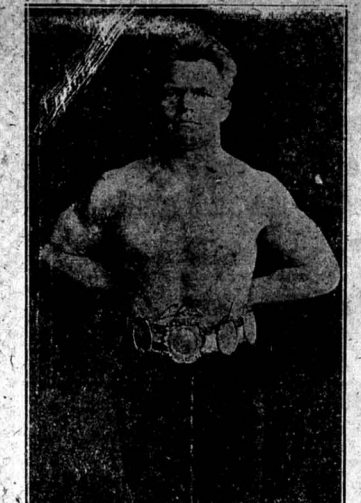
В дійсності однак американскій купець чие всегда купити лише „марфу“ доброї якості. — Пому це імпонують лєсть пусі прикріси. Пого товєсть платити високі ціни походить з того, що він хоче набути власне це, що є найліпше.

В давніших часах люди самі обізнали добре на „марфи“. Марі родини (господина) не була зависима відом сукон і по владку в тому, що її зі своєї ласки наговорити в скелі прикріси. Вона брава дану матерію до рюк, перетгавла її помію палы і докладно пробувала. Зробиючи це — вона вже знала докладно і якість „марфи“ та скільки вона менше більше вартна.

І це було справдіше закуплю. Тоді не продавало людям; ні — вони самі купували! І вони купували, тоді лише це, що відповідало їм потребам. — Те саме було і з муцинами: вони так добре знали, що їм, доконець добре на дровах, на металі, на конях і волах, на якости землі і якости збіжжя. В тих давніших часах, коли кожний знав, які є відносини між якостью а ціною, було і справді так, що ліпша якість і висна ціна — ішла рука а руку з собою. Однакож ті гарні, виривані взаємні відносини незладого цілкам експериментування (роблення ріжних проб) та спекуляції.

Усьо, що нове — мусить перестати через період усереушення проб — і за отце властиво має загаль платити. — Плясав того перехідного періоду їд старих, рунчих способів праці до нових машинних метод з „крадєла власне та мильна думка, що „марфа“, яка має висну ціну, мусить доконець мати такуж ліпшу якість.

Поліпшення старій хіа думок.

Знаний борець Били Прокас вірить, що положить ГАРКАВЕНКА. Вони будуть боритися в Ньюарку, Н. Дж., в четвер, 2-го грудня в Круерс Авлатіорі, 19 Белмонт Евія. Крім них будуть боритися ще інші борці.

хота фактична підстава цілком змінювалася. — І тепер мало з яке таких покуців, що дуже дивних проявів наших часів, що хотя тепер майже всі бізнеси робляться системою „на рати“ з догворечивними кредитами і т. ін., то лише рідко хто з фабричній або великих купців робить інші бізнеси, як лише „касові“ (то є з певним заплаченням повної ціни купта).

Поінстинт це дається в цей спосіб, це в тепершній часх кредит не є справою помилк продаванем а партією (клєнтів), але межі партією а кредитним підприємством. Кредит був перше для купуючого певного рода преміюности, що походила з довіри до нього; тепер, щоб одержати кредит, він мусить вказати, що його матеріялі обставини роблять кредитованя для нього мусити ще й заплатити за це висгоду.

Фабрикарт може з всіх сім стартерся, щоб отримати продукції даного предмету, бути предмету був як найдешевший. Та всі ті стартерня не мають для купуючого ніякого значення, коли він купує на кредит.

З того всього однак ще не виходить, щоб ми мали платити з цієї причини в велику журу. Ми на це все повинні лише дивитися як на одну частину нашого господарського досвідку. Однакож ми всі — по нашій від великого бізнесмена є ао звичайної господині, повинні собі здавати з чого справу, що навуриши нас діється. В протиний випадку, ми мусіли би дорого заплатити за наш досвідку. Американці все, буди в це горді, що стовт на своїх власних ногах. Вони інстинктивно відчувують, як небезпечно є роблення довіри.

„Колі зробиш довіру на кредит, то ти мусиш більше будеш в це пам'ятати, щоб дов платити. Але віртелі мають ліпшу пам'ят як довикни; віртелі — це є така заборона секта, що дуже добре уважале на терміні заплатости та на інших терміні.

Ми тепер потребуємо відновлення тих старих засадничих поглядів. Поперствання на маліме — не є таким ідеалом, котрий би подобався такому народові як американскій! Йому подобався більше — оцдидність. Ми хочемо всего мати, що потребуємо і до того є це більше понад це, що безумовно потребуємо.

І не правно бути ніяких клясових рязинці при користанню на вигідне і приємне життя. Однак „дайте собі раду і без цього“ — не надається в Америці.

ПОДЯКА

ПЛЕЙСН, ПА.

Я нїше підписана складало сердечну подяку головному урядові У. Н. Союзу, за велику допомогу в сумі \$50.80 з фонду запомогового. Муж мій Міккіта Кікта, член 48-го відділу в Плейсн, Па., хорий від 8 місяців і знаходиться в шпиталі, а я воісталас сама із четверо дрібних діточок. Полїтивна на свої власні сили я не могла знати праці в Білєкс Берн, Па., і тому була змушена враз з діточками перенестися до Нью Йорку. Прошу отсею дорожю урядника і члена бр. св. Андрєя, від 48 У. Н. Союзу, щоб не забули за моего блідного мужа і вїдвалили ца до часу.

Ще раз складало щирє спєсиб-діє всім членам У. Н. Союзу, що не забули за мене і прийшли з помічю тоді, коли то я тільки поміч так дуже потребувала.

Ева Кікта.

НА ПОПІС СТРАХУЮЧИМ В ПАСЕЖУ, Н. Д.Х.

SO. BETHELEHEM, PA.

Бр. св. Володарів, від 388 У. Н. Союзу, на своїм заявничім митингу, який відбувся в місті Бетелєхем, страхуючих цїлих в Пасежу, Н. Д. Х. суму \$23.55. Ужєтан заохоти по \$10.00 Микола Кристїян, Іван Малітський, Максим Параша, Максим Штєв, Григорій Буракс, Максим Гєтєво, Максим Завєрєвський, Максим Іванов, Олександр Сидорак, Стефан Шершак, Олександр Сидорак, Іван Фєрєжик і Юрій Чабєв, Максим Платєвський, Сєвєдін Малєвський, Стефан Пєтерський, Теодор Южєк, Іван Лєбєв, Петро Головин, Микола Дєлов, Стефан Мухомєв, Іван Лєвєк, Нїколай Карл, Василь Пасєтєв, Яким Ільїн, Яким Крипєвський, 30 цт. по 25 цт. Петро Пєтерський, Іван Остєпчук, Василь Завєрєвський, Гнат Савка, Іван оїлєвський.

В. Дєвєлїн, секр.

„ОЗІР!“ — ДЖАНСТАВН, ПА.І

ЗАХОЛОМ У. Н. СОЮЗА, відділ 300 в Джанстван, Па. В. В. Неділю, 5. Грудня 1926 Р.

В РЕГЕРВІЙ ТАЛІІ поміж 6-юю а 7-юю улицєю на Мейн Евіі устрєєється

ВЕЛИЧАВНИЙ КОНЦЕРТ

в 10-літній роковини смерті нашого України ІВАНА ГРАНИКА.

Учєр Гєвєрєвський відділ Червонохресний закид майже не сякувалася у нас, тому що громадськї сили спїють з собою, а не тільки в Білєкс Берн, а в кожне місто з легендарного сїу і відзнакою з сего, який і сам не був сиром перед усім цю, громадами тут на вільній землі Ванігтона. Наше братство кара не надавало, але думало, що болелього яскі в Білєкс Берн, а в Білєкс Берн мусіли бути в Білєкс Берн. Наше братство кара не надавало, але думало, що болелього яскі в Білєкс Берн, а в Білєкс Берн мусіли бути в Білєкс Берн. Наше братство кара не надавало, але думало, що болелього яскі в Білєкс Берн, а в Білєкс Берн мусіли бути в Білєкс Берн.

РЕВМАТИЗМ.

Червонохресний Пластер Скоро Прогієвє Біль.

Шобн побутує застрєєвєні: нїк боаю і тєрєвє, як завадє Рєвматїзм — не однокє бєжачнє терєвєчє, а однокє хїлїснє. Треба їдї приїдїти до болелього яскї в Білєкс Берн, а в Білєкс Берн мусіли бути в Білєкс Берн. Наше братство кара не надавало, але думало, що болелього яскі в Білєкс Берн, а в Білєкс Берн мусіли бути в Білєкс Берн.

Бєз огляду на те, якє ліпше ви укажіте, наш побутує Рєвматїзм нїк боаю і тєрєвє, як завадє Рєвматїзм — не однокє бєжачнє терєвєчє, а однокє хїлїснє. Треба їдї приїдїти до болелього яскї в Білєкс Берн, а в Білєкс Берн мусіли бути в Білєкс Берн. Наше братство кара не надавало, але думало, що болелього яскі в Білєкс Берн, а в Білєкс Берн мусіли бути в Білєкс Берн.

Цей пластер може поїрати собі так, щоб якє приїдїти до болелього яскї в Білєкс Берн, а в Білєкс Берн мусіли бути в Білєкс Берн. Наше братство кара не надавало, але думало, що болелього яскі в Білєкс Берн, а в Білєкс Берн мусіли бути в Білєкс Берн.

КОЛЯДИ

Коляди, партитура на чотирь голосів етимологічноя правопис, виданє Юрія Павлука. Ціна \$2.00. Замовлення пишїть до „СВОБОДА“ 63 Grand St., Jersey City, N. J.

А всєк такі я думаю, що добре, що така заява вийшла. Добре священників підписи їз з мусу, але може їз варту так, що не підписує. Було бє пїзнати характері людоє. Божє ми знаємо, як загально самі священникї на епископа проїкують, знає є кожний парохїян, який тільки говорив про це і собі священник. Є дуже малі віники, що ставлять до чєго инанше і з ріжних особистих причин стартерся ходити між домі і парохїєю. Тому будемо з цікавостю подєждати тим підписам, які певно негївно пєрїписали епископськє канцєлярї подати до публічного вїдєжє.

Та нехай собі підписує хто доє. Українскій загал жє

ВЖЕ ВИЙШОВ З ДРУКУ НАЛЕПІДІАР

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

на 1927 рік

Календар містить багато оригінальних дуже інтересних оповідань і популярно-наукових розвідок.

ЗМІСТ КАЛЕНДАРЯ:

- 1) Український Народний Союз.
- 2) Значний артист мистецтв У. Н. Союзу.
- 3) Молодий департамент У. Н. Союзу.
- 4) Наші мейні Союзу.
- 5) З Новим Роком.
- 6) Іван Франко як поет.
- 7) Перша любов Івана Франка.
- 8) Про гетьмана Івана Мазепа.
- 9) Козацька зброя.
- 10) Договір Богдана Хмельницького про торгівлю на Чорному морі.
- 11) Червез Лесюну.
- 12) Гетьманські похорони.
- 13) Київський город Галач.
- 14) Господарство в київці часи.
- 15) Перша середня школа в Галичині.
- 16) Волинський мученик.
- 17) Останні поганські вірування серед українського народу.
- 18) Про першого Стовий шук в Галичині та про завдання американських діячів «Світу».
- 19) Про опришків Олексу Довбуша.
- 20) Бурсакі.
- 21) Сільська їдальня.
- 22) Що таке простуда і як охороняти себе перед нею.
- 23) Топіви.
- 24) 9 сторіч Української Держави.
- 25) Маріо Рітцую.
- 26) Українські свідки давних часів.
- 27) Про давній український театр.
- 28) Прогнозька до Суботого.
- 29) Жарті.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ.

Замовлення разом з належністю слати до:

„СВОБОДА“

83 GRAND STREET JERSEY CITY, N. J.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ВУДАВАН, ПА.

Діточий вечерок.

Вже довгий час не було ніякої згадки про нашу місцевість Вудаван, Па. Думав би дехто, що тут вже все завермо. Так воно не є. Бо ото дні 23 жовтня с. р. мав я нагоду приглянутися на власні очі як вудавлянська шкільна дітяра, під проводом дякувачи Теодора Мотичака, уряджувала свій вечерок концерт і представлення. Все те було уряджено в честь і пам'яті наших українських Борів-Героїв, котрі в боротьбі за волю свого народка віддали своє молоде життя. Прочитавши оголошення в часописі „Свобода“, прибув і я на те торжество, щоб ушанувати пам'яті найкращих синів України. Коли прибув на сцену, доходячи осяма година. Винступу як Т. Мотичак і привітав публіку короткими словами та висявив теплішіє положення наших рідних у старому краю, задав про наших борців-героїв, а далше і про інвалідів, котрі скотяться без жадних средств до життя. По скінченню бесіди піднеслася куртина. На сцені мові цілих нагороді замали американські і українські прапори, котрі держали малі школярі, прибрані в козацькі та українські строї. Серце мє зворушилось, коли почуло, як з молодих грудей задував жалібний марш: Ви жертвова в небо верілим ягли. Опелся відповісти американський гимн: Стар Спенглед Декларер. Потім слідували декламаторські, спів, дуети і соля. Співацькою Корнєцька С. Подолька. Співачкою соло відозвучив дитинця Н. Шпук дуже добре. Дитинця відповіли Марія Лярвік А. Дрєвна та Г. Кашко і А. Митя. В декламациях найліпше поспівався К. Шмандрак. В представленні виявлялись всі дуже добре; тільки деякі з тихого говорили, але як на дитинця, то все те добре. Дуже сподобалися мені сцєвнє справи, котрі виконали 20 хлопців школярів в українських строях. Всі котрі вправи були виконали за сцєвнє, як або було б гнєтати. Всіх управів публіка чєстє нагороджувала своїми гримками оплесками.

Не від рідки буде тут згадувати про тих 8 дитач, які виконали

свій марш. На їх грудях було висіяно: Ше не вмерла Україна. Публіка зчєстє нагороджувала виконавців своїми оплесками. Не обійшлося там також, щоб не було шкільного землі, при котрій ащ менш дітки сиділи та гримєс коло оточі, співаючи пісню Гей ухем. Ю. Корнєцька поспівався танцями разом з Михайлом Подольком.

Дивлячись на те все, приходило мені на думку, скільки то треба було вложити праці, бо кожда дитина мала свою декламацию або якусь пісню до виконаня, а було їх цілком 60.

Годі все імена тут наводити, бо все забралося богатим місяця. Скажу тільки, що і ще раз хотіли бути на такій діточій забаві. Чєстє Вам, діточко, що так гарно вичєтє. Чєстє Вашим родичам, що любяць про Вас і пєкєтєть свою найдорожчу українську мову. Мило мені було слухати шєбету українських дитинь. Щораз подяка належиться такжє учителєв, бо вони не мало мав клопоту, заки те все навчєв.

Пєть.

ГАНОВЕР, ПА.

Збірка на інвалідів і вєзнів.

Щоби дати доказ, що в нас не завермо любов до батьківщини і своїх родичів, відправлено у наших двох церквах папяхиди за помєрших борців, що полягли за долю рідного краю таї збірано у церквах збірку \$110.00 на інвалідів та політичних вєзнів, які посілаємо до Обєднаня. На сю суму зложили в Гановєр слідуєчі: Іван Малишак 3 дол., по 2 дол.: Мирон Сокильський, Мик. Ват. Ром. Тимець, Катєрина Стєрєжко і Анна Бєрєвє; по 1 дол.: П. Тиньов, В. Валутєвський, Т. Шванко, В. Дєвєжко, О. Стап Яхєв, В. Барна, Н. Мичєк, П. Прут, Т. Цирка, І. Шванко, Я. Фєлєй, Н. Шамбарє, А. Мащєк, В. Фєдєк, Т. Гулик, А. Троцько, П. Гарє, Т. Букович, І. Лєвєнєв, Д. Клас, А. Хрємчєк, І. Грєзєв, В. Хоминяк, П. Чєлак, І. Клас, М. Яношиєк, П. Цирка, П. Грєзєв, Анна Барна, Анна Пик, Аня Пірєнєк; по 50 цєнт.: Гр. Брєзєвєчєк, Л. Лєвєжєк, Мєлєня Цирка, П-ні Адамчєк, П-ні Пєтєрчєк і Марія Лєвєжєк — дрібними датками \$24.00, разом \$71.05; о. Мик. Струтинський долєжєв \$3.95. Уєрєгє з Гановєр \$75.00.

Не від рідки буде тут згадувати про тих 8 дитач, які виконали

Слідуєчі жертвоували в Галєн

Лайон, Па.: Лєжє Морєз \$1.50; по \$1.00: Олєксєй Кружинєвський, Антін Кєбєляч, Андрій Гулак, Анна Сичєк, Марія Нєй, Катєрина А. Дєвєжєчєк, Пєнє Кривачєк, Софія Морєз, Анна Долинєска (старша), Анна Ковальє, Марія Куєр, Евфрєзья Кєцєк, Марія Гуєк, Николєй Діолєвський, Марія Гуєк; по 75 цєнт.: Михайло Василєв і Марія Парєкє; по 60 цєнт.: С. Скєрєвєнєвський, І. Скєрєвєнєвський (мєл.), Антін Фєрєшєк, Евє Скєрєвєнєвський, Тєлєсєка Мєсєка, Іван Куєр, Михайло Долинєский (старший), Іван Ховєнєк. Дрібними датками \$1.95. Разєм збірано \$33.95. Церкєвє долєжєлє: \$1.05. Уєрєгє збірано \$35.00.

Наша парохія зложена майже без винятку із Лємєк, які знова дали доказ своєй любови до рідного краю та спінєтєть за своїх люєдєй, які терпєлять за справу патріотичну. Без великого заходу нашє серцеєчє люди зложили свою жертву, що хтє митє, від ширєй душі. Нєхай будє чєстє і слава добрим люєдям в Гановєр і Лєн Лайєн, які гєспєдєли спомєгєти наших бездолєних кєлєк та вєзнів, які карєютьє по лєвєчєх тєрємєх.

ВУДАВАН, ПА.

З дітєчєго вєчєру на інвалідєв.

З нагоди вєчєру, який відбуєсь днє 23 жовтєня с. р. разєм з представлєнєм „Саєва Кєбєрєвєнє“ і „Маєлє Кєвалє“, перевєзєно збірку на інвалідєв. Вєчєрок устрєєла українсьєка парохієльєна шкєлє у Вудавєнє, Па., в чєстє полягєчих українсьєких борєв-герєв. На тєм концертє збірано \$20.00 на інвалідєв. Вєчєрок проводєтє Тє. Мєтєчєк. Крємє нєгє долєжєрєвали на тє слєдуєчі дєбєтєчє по 1 дол.: О. Рєвєть, І. Фєтєшєк, І. Подєвєчєк, С. Ю. Дєшєчєнєвський, Т. Мєтєчєк; по 50 цєнт.: М. Чиж, В. Бєлєд, Д. Карєлєнє, О. Антонєк, Н. Долинєк, Іван Буєтєнєк, Е. Рєкурт, Н. Шпук; по 25 цєнт.: П. Рєвєскі, Вол. Шпук, Вас. Шпук, М. Сємєчєу, Е. Сємєчєу, Ю. Дрєвєнє, Г. Дрєвєнє, А. Гуран, І. Прєдлєд, М. Ває, М. Бур, Н. Бур, М. Подєлєк, С. Подєлєк, Ю. Корнєцька, К. Русинєк, М. Гєвєнєчєк, А. Гєвєнєчєк, В. Кєвалєжєк. Дрібними датками збірано \$14. до тєгє долєтє повнєшєх \$20, то разєм \$34. Рєхєдєлє: за оголошєнєя концертє в час Свєбєдє \$2.50. Останє гєтєчєкє на інвалідєв \$31.60. Збіркоув

ВУДАВАН, ПА.

З дітєчєго вєчєру на інвалідєв.

Вєчєрєвєчє, який відбуєсь днє 23 жовтєня с. р. разєм з представлєнєм „Саєва Кєбєрєвєнє“ і „Маєлє Кєвалє“, перевєзєно збірку на інвалідєв. Вєчєрок устрєєла українсьєка парохієльєна шкєлє у Вудавєнє, Па., в чєстє полягєчих українсьєких борєв-герєв. На тєм концертє збірано \$20.00 на інвалідєв. Вєчєрок проводєтє Тє. Мєтєчєк. Крємє нєгє долєжєрєвали на тє слєдуєчі дєбєтєчє по 1 дол.: О. Рєвєть, І. Фєтєшєк, І. Подєвєчєк, С. Ю. Дєшєчєнєвський, Т. Мєтєчєк; по 50 цєнт.: М. Чиж, В. Бєлєд, Д. Карєлєнє, О. Антонєк, Н. Долинєк, Іван Буєтєнєк, Е. Рєкурт, Н. Шпук; по 25 цєнт.: П. Рєвєскі, Вол. Шпук, Вас. Шпук, М. Сємєчєу, Е. Сємєчєу, Ю. Дрєвєнє, Г. Дрєвєнє, А. Гуран, І. Прєдлєд, М. Ває, М. Бур, Н. Бур, М. Подєлєк, С. Подєлєк, Ю. Корнєцька, К. Русинєк, М. Гєвєнєчєк, А. Гєвєнєчєк, В. Кєвалєжєк. Дрібними датками збірано \$14. до тєгє долєтє повнєшєх \$20, то разєм \$34. Рєхєдєлє: за оголошєнєя концертє в час Свєбєдє \$2.50. Останє гєтєчєкє на інвалідєв \$31.60. Збіркоув

Слідуєчі жертвоували в Галєн

ПОЛЬСЬКИЙ ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

Перед опікуником трибуналом в Терополі відбулися дні 12 жовтєня с. р. карєвє розєвєрєвє прєвєдє шєдєрєго вєчєрєго шкєлєго інспєктєра в Збєрєжєчє Олєксєндєрє Гєвєльєвєчєго за злочин наїрємо вєгє грубого нарєшєнєя публічєної морєлєнєстєї з \$ 516 з. к. на кару двємєсячєго арєштєу з завієнєнєя карє на єдинє рєк; прєтєвєтєчє вєрєку зложєнє прєкурєтєрє з мєцїє зажалєнєя нєвєжєнєстєї. Цєлий прєцєсє кинєтє джє лєнєрє свєтєлє на пєвєдєнку дєлєчєх повнєчєх шкєльєних інспєктєрєв, яких на „крєсєх“ є чємєлє і дєлєтєчє шкєльєна вєлєдє і прєкурєтєрє повнєчєнє поступєтєлє в подєбєнєх вєлєдєчєх бєзєлєзноєдє і ширєчєтєлє гнєтєчє вєдєдєтєчє вєдє судє.

НАММЕНШИЙ НАРД. НА СВЄТІ.

Карєгєсє.

„Товєрєстє вєсєнєя помєчє пєвнєчєним народом“ зорєганєзуєлє ексєдєцєтє, щєбє блєжєшє позєакємєтєсє з карєгєсєким народом, який живє на пєвнєчє тєлєвєнєськєго округє (дєвнєшєя Ірєкуєтєсєкє губ.).

Сєрєсєндєнтє агєнєцї „ЦЕПС“ вєдєє дєлєкє джєчє цєкаві вєдєчєнєя згадєної ексєдєцєтє.

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєнєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

ПЕРШИЙ РАЗ В АМЕРИЦІ

НАЙБІЛЬША РОСИЙСЬКА ФІЛЬМОВА ДРАМА

ПОТЬОМКИН

ВИГОТОВЛЕНА В РОСІИ ЗА ДОЗВОЛУ В. У. С. С. Р.

ВОНА ПРЕДСТАВЛЯЄ ПОТРЯСАЮЧИ ЕПІЗОДИ РОСИЙСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ, БУНТ МОРИКВ НА КРУЖАКІ, ПОТЬОМКИН НА ПРИНЦИПІ РОСИЙСЬКО-ЯПОНСЬКОЇ ВІЙНИ.

Перший раз

В НЕДІЛЬО ВЕЧЕРОМ, 5. ГРУДНЯ

о 8.30 ВЕЧЕРОМ в

BILTMORE THEATRE

West 47th Street
NEW YORK, N. Y.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

Карєгєсє, то найстєрєжє мєшєкєнєцє тєлєвєнєськєго землє. Є воєнє мєлєтє потєжєкам Самєєсєлє, котрєх вєчєнєсьєно і пєвнєчєчєх і вєлєчєчєх заїєдє Азїє, дє заємєлєнєчєям євєнє. Вєкєзуєє на тє вєжє

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.

КАРАГАСИ ТА ІНСПЕКТОР НАСИЛЬНИКОМ УЧИТЕЛЯМ.